Dosar nr. 4-319/2025
4-25000574-12-4-04022025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

05 mai 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
Instanța de judecată *în componență:*
Președintele ședinței, judecătorul: Silvia Slobodzean
Grefier: Ana-Maria Munteanu
În lipsa:
Făptuitoarei Maria Grosu
Agentului constatator Cristina Colesnic

examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională pornită în privința **Mariei Grosu,** născută la*****, IDNP *****, domiciliată în *****, care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional,

c o n s t a t ă :

La data de 27.12.2024, ora 20:18 min., de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ialoveni, Cristina Colesnic, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 425097, prin care **Maria Grosu** se învinuiește în comiterea contravenției prevăzută de art.63 alin.(2) din Codul contravențional, pentru faptul că, aflându-se în mun. Chișinău, sect. Buiucani, la 12.09.2024, ora 00:40 min., a fost depistat în stradă vagabondând minorul *****, lipsit de supravegherea părinților.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravenţional, agentul constatator a remis materialele în instanța de judecată în vederea examinării chestiunii privind tragerea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravenţional la răspundere contravențională în condițiile art. 63 alin. (2) din Codul contravenţional.

În şedinţă de judecată, persoana în privinţa căreia a fost pornit proces contravenţional, Maria Grosu, a comunicat instanței că, recunoaște vina în contravenția care îi este imputată. Băiatul foarte des fuge de acasă în oraș, fiindcă nu vrea să stea acasă. După este telefonată de poliție să se prezint la Inspectorat fiindcă băiatul fură din oraș. A vorbit cu binele cu băiatul, dar el nu vrea să înțeleagă, vorbește foarte urât cu părinții. La medic a fost cu tatăl a stat 21 de zile, după i-au dat drumul de la spital. Nu poate spune că băiatul are probleme cu psihica, dar consumă droguri. Nu a încercat să-l ajute să depășească problema drogurilor, împreună cu doamna de la primărie, de la poliție au încercat să discute, dar el nu vrea. Nu poate să-l ducă la medic. Menționează că pe data de 16, la ora 10 a venit poliția și a luat-o pentru că l-au prins pe băiat în oraș, și a semnat că are obligația de a nu părăsi satul pe 60 de zile , și el a început că dacă trebuie să stea acasă să stea și ea cu el.

Agentul constatator, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar, din care motiv prin prisma art. 455 Cod Contravențional, pentru a nu tergiversa examinarea cauzei, existând citarea legală a părților, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică.

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul tuturor participanților în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil, dar agentul constatator nu s-a prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiințării legale despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

În continuare, verificând materialele cauzei contravenţionale şi procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu expunerile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravenţional, instanţa judecă cauzele contravenţionale prevăzute la art. 61, **63–66**, 316–318[1], 320, 336 din acelaşi cod.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la articolele 63–65 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesele verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la articolele 63–65 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

De asemenea, În conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În asemenea situație, în vederea respectării garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 425097 din 27.12.2024.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din

oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Așadar, instanța de judecată reține că, procesul verbal a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitoarei, cu specificarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței în instanţa de judecată, în temeiul art. 395 din același cod.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor acumulate*, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, încheiat de către agentul constatator neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa concretizează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Totodată, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitoarea **Maria Grosu** este învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că acuzarea şi-a susţinut poziţia prin următoarele probe: procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 425097 din 27.12.2024, raportul din 23.12.2024, raportul din 04.12.2024, fișa de sesizare a cazului suspect de violență, neglijare, exploatare și trafic al copilului nr. 122, demers din 05.12.2024, scrisoarea de expediere a fișei de sesizare nr, 167 din 055.12.2024, adeverință privind componența familiei, fișa de monitorizare a lucrului de prevenire nr. 34/2023, trimitere extras eliberată pe numele cet. *****, proces-verbal privind consemnarea declarațiilor prin care a fost audiată cet. Grosu Maria, acord de predare primire din 29.11.2024, dispoziție din 04.12.2024 nr. 83, evaluarea inițială a situației copilului, proces-verbal nr. 12 al ședinței echipei multidisciplinare din 04.12.2024, caracteristica eliberată

minorului *****, adeverință din 17.12.2024, act de investigare a condițiilor de trai din 04.12.2024, raport din 10.12.2024, raport din 20.12.2024, copia procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 424492 din 27.12.2024 ora 16:21, proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 27.12.2024 prin care Grosu Ion a refuzat de a face declarații, proces-verbal de audiere a persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional din 27.12.2024 prin care Grosu Maria recunoaște faptele imputate.

Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către făptuitoare a fost constatată personal de agentul constatator și a fost inserată în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 425097 din 27.12.2024.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată supra și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, **Maria Grosu** la data de 27.12.2024, nu și-a îndeplinit obligațiunile părintești de întreținere, educare și instruire a copilului minor Grosu Iurii, a.n. 2008, manifestate prin faptul că la data de 12.09.2024, ora 00:40 min., minorul ***** vagabonda.

Prin urmare, din probele enunţate, denotă că anume **Maria Grosu** a comis fapta constatată, adică a asigurat o educaţie necorespunzătoare a copilului, fapt care se confirmă prin fișa de monitorizare a lucrului de prevenire nr. 34/2023, din care rezultă că elevul ***** fuge voluntar de la ore. Totodată prin procesul-verbal privind consemnarea declarațiilor prin care a fost audiată Grosu Maria, acesta recunoaște faptul că nu cunoaște locul aflării copilului său minor. De asemenea potrivit evaluării inițiale a situației copilului din 02.12.2024, s-a stabilit că „*copilul nu este în siguranță, nu simte căldură și educație din partea părinților*”. Potrivit caracteristicii liberate cet. *****, părinții acestuia duc un mod nesănătos de viață, consumă băuturi alcoolice, nu sunt responsabili de creșterea și educația copilului. Tot din caracteristică rezultă faptul că în privința minorului sunt înregistrate plângeri de la vecini și rude pentru furt.

În aceiași ordine de idei, instanța remarcă faptul că atât din declarațiile oferite de Maria Grosu colaboratorilor de poliție cât și instanței de judecată, acesta își recunoaște vina și menționează că fiul acesteia este consumator de droguri, însă nu a încercat în nici un mod să-l ajute în vederea tratării acestui viciu.

În argumentarea tezelor, instanţa notează că reieșind din at. 18 alin. (2) al Legii privind drepturile copilului nr. 338-XIII din 15 decembrie 1994, părinţii sau persoanele subrogatorii legale poartă răspundere juridică pentru lipsa de supraveghere permanentă a copiilor de vârstă fragedă şi preşcolară.

În subsidiar, instanța mai statuează că Convenţia ONU privind drepturile copilului prevede în art.18 alin.(1) că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au responsabilităţi comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului, iar părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali, sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului, aceştia trebuind să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

La rândul său, conform art. 53 alin. (2) din Codul familiei, părinţii poartă răspundere, prevăzută de legislaţie, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor de îngrijire şi educaţie a copilului.

Respectiv, potrivit art. 60 alin. (1) şi (2) din acelaşi cod, părinţii au dreptul şi sânt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat, dar tot ei poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

În aceste condiţii, instanţa notează că anume părintele urma să supravegheze copilul minor, la caz însă această obligațiune fiind neglijată de către mama **Maria Grosu**, care în concluzie au pus copilul minor în situația de a vagabonda.

De altfel, în accepţia instanţei, obligaţia de întreţinere și supraveghere a copiilor minori de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie, iar aceasta se datorează faptului că copiii minori sunt temporar incapabili să-şi asigure de sine stătător existenţa, mai mult ca atât, aceştia necesită a fi educaţi şi învăţaţi de a-şi satisface pe viitor, adică la atingerea vârstei de majorat, existenţa proprie.

Această obligaţie derivă din teza că familia reprezintă pentru el, la o scară primordială, o imagine a societăţii în care va trebui cândva să se integreze şi tot ea va lasa amprenta adâncă asupra personalităţii copilului orientând în parte viaţa sa, iar a contrario, în cazul neglijării obligaţiilor de instruire, de educare și de supraveghere a copilului la vârsta nominalizată, urmările se idetifică ulterior cele mai deseori în acţiuni delincvente.

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului verbal și adoptarea deciziei de sancţionare este una temeinică, iar fapta contravențională imputată făptuitoarei a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, pe când făptuitoarea la fel și-a expus poziţia de recunoaştere a vinei în procesul verbal cu privire la contravenţie cât și în cadrul audierii acesteia în ședința de judecată.

Respectiv, fapta şi vinovăţia făptuitoarei au mai fost stabilite şi cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 425097 din 27.12.2024, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni.

În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie de către **Maria Grosu**, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate acesteia, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la articolul 63 alin. (2) a Codului contravenţional.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În continuare, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința **Mariei Grosu** pe semnele contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, fără recomandarea aplicării unei anumite sancțiuni.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

Respectiv, sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii şi în prezent, contravenţia incriminată prevedea o sancţiune cu *amendă de la 9 la 18 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.*

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

Potrivit prevederilor art. 34 alin. (1) din Codul contravențional, amenda este o sancţiune pecuniară, care se aplică în cazurile şi în limitele prevăzute de prezentul cod. Amenda se stabileşte în unităţi convenţionale. O unitate convenţională este egală cu 50 lei.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

În baza celor enunțate supra, având în vedere circumstanțele cauzei şi faptul recunoaşterii vinovăţiei de către făptuitoare, prin prisma art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, instanța de judecată constată vinovăția **Mariei Grosu**, în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din acelaşi cod și îi aplică făptuitoarei o sancțiune sub formă de amendă în cuantumul minim aplicabil, de 9 unităţi convenţionale, după cum statuează imperativ sancţiunea normei speciale şi care reprezintă echivalentul sumei de 450 (patru sute cincizeci) lei.

De asemenea, instanţa o va informa pe **Maria Grosu** că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, aceasta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanţa apreciază că făptuitoarea este susceptibilă de executarea pedepsei, având împlinită vârsta de 18 ani, dar totodată consideră că în privinţa **Mariei Grosu** a putut fi aplicabilă o sancţiune cu un grad mai redus de severitate şi la limita minimă a acesteia, în cuantumul nominalizat, or instanţa nu manifestă intenţia agravării situaţiei făptuitoarei, ci doar pedepsirea sa corespunzător faptei comise de acesta.

În conformitate cu prevederile art. 34, 395, 400 alin. (5), 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaşte vinovată **Maria Grosu**, în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional și i se aplică acesteia o sancțiune cu amendă în cuantum de 9 (nouă) unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 450 (patru sute cincizeci) lei.

Se explică **Mariei Grosu** că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile

lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Silvia Slobodzean**